

Nr 83.

Av herrar **Liedberg** och **Norup**, *angående inrättande av ett forskningsinstitut för bevaringsmetoder för olika slag av livsmedel.*

Den nuvarande avspärrningen har aktualiserat frågan om möjligheterna att för en längre eller kortare tid kunna under betryggande av kvaliteten bevara livsmedelsprodukter. Redan under normala förhållanden är det ett oundgängligt villkor för att säkra livsmedelsförsörjningen, att vissa produkter bevaras under en relativt lång tid utan att utsättas för förstörelse; ifråga om andra produkter gäller, att det får anses vara i hög grad önskvärt, att ett dylikt bevarande kan äga rum. Hur pass mycket angelägnare det är att under nu rådande förhållanden kunna förvara livsmedlen på ett tillfredsställande sätt torde säga sig självt.

Under de senare årtiondena har konserveringstekniken i avsevärd grad förbättrats. Att här återstår mycket att göra, torde dock vara ställt utom tvivel; icke minst synes frågan om användandet av kyla som ett lämpligt konserveringsmedel vara förtjänt av en mera ingående undersökning. Av de sporadiska upplysningar, som framkommit i pressen rörande inhemska och utländska försök på området, synes framgå, att med tillhjälp av kyla möjlighet skulle finnas att under en längre tid utan kvalitetsförlust kunna bevara produkter, som normalt äro utsatta för en synnerligen snabb förstörelse. Andra medel än kyla synas även ha prövats. Det torde vara uppenbart, att ett fortsättande av dessa försök har stor betydelse och kan leda till resultat av största värde.

Samtidigt som konserveringstekniken varit föremål för ingående undersökningar i utlandet, ha veterligt åtgärder icke vidtagits i sådant avseende i vårt land utöver vad som kunnat utföras av privata forskare och vissa företag. De rön, som nu göras i utlandet, komma emellertid såvitt kan bedömas icke vårt land till godo på samma sätt som förut; mycket därav torde betraktas som statshemligheter eller privata företags driftshemligheter. Och det som utförts inom landet har i stor utsträckning icke publicerats eller samordnats. Under dessa förhållanden synes tiden inne för att frågan upptages genom det allmännas försorg och att i anslutning härtill metodiska undersökningar rörande olika konserveringsmetoder utföras, så att de resultat, som ernås, ställas till hela landets förfogande. Såvitt vi kunna finna tarvas härför att ett särskilt forskningsinstitut inrättas rörande metoderna att på olika sätt bevara livsmedel. Det får anses i högsta grad antagligt, att kostnaderna för ett dylikt institut många gånger om skulle betalas genom att de rön, som där framkomma, ställas till landets förfogande.

Utän att i vidare mån motivera vårt förslag — dess värde synes oss på detta stadium icke tarva en ingående redogörelse för de metoder, som hittills framkom-

mit, och vad som därmed vunnits samt de metoder, som rimligen böra kunna komma under omprövning, och vad som med dessa skulle kunna vinnas — tilllåta vi oss föreslå, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj: t ville anhålla,

att utredning skyndsamt måtte verkställas rörande inrättandet av ett forskningsinstitut för bevaringsmetoder för olika slag av livsmedel och att därom måtte föreläggas riksdagen förslag.

Stockholm den 21 januari 1942.

Gösta Liedberg.

Sam. B. Norup.